

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 178/2022
22.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Радмиле Драгичевић Дичић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња из члана 234. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Милоша Вучељића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљевоу К. бр. 485/19 од 24.03.2021. године и Вишег суда у Ваљевоу Кж1. бр. 135/21 од 20.10.2021. године, на седници већа одржаној дана 22.03.2022. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Вучељића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљевоу К. бр. 485/19 од 24.03.2021. године и Вишег суда у Ваљевоу Кж1. бр. 135/21 од 20.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљевоу К. бр. 485/19 од 24.03.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим да је учинио кривично дело скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и кривично дело недозвољена производња из члана 234. став 1. Кривичног законика за које му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца, па му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио јединствену казну затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у време проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљени АА је обавезан да плати суду на име паушала износ од 8.000,00

динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Ваљево Кж1. бр. 135/21 од 20.10.2021. године, делимично су усвојене жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Вучељића и жалба окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Ваљево К. бр. 485/19 од 24.03.2021. године преиначена тако што је Виши суд у Ваљево према окривљеном АА на основу одредбе члана 422. тачка 3) Законика о кривичном поступку одбио оптужбу за кривично дело скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. Кривичног законика, те је окривљеном за кривично дело недозвољена производња из члана 234. став 1. Кривичног законика за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 4 месеца и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од 1 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, док су жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Вучељића и жалба окривљеног АА, у преосталом делу, одбијене као неосноване и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против правноснажне првостепене и другостепене пресуде, у осуђујућем делу, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Милош Вучељић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји и „одлуку донету по редовном правном леку у делу у коме се окривљени оглашава кривим јер је учинио кривично дело недозвољена производња из члана 234. став 1. Кривичног законика укине и предмет врати на поновну одлуку органа поступка или да делимично преиначи првостепену одлуку или одлуку по редовном правном леку“.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац је указао да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер суд на правилно утврђено чињенично стање погрешно примењује материјално право када закључује да је у конкретном случају дошло до извршења кривичног дела из члана 234. став 1. Кривичног законика (КЗ) уз образложење да је у критичном периоду објекат био регистрован али на другом привредног субјекта, а не на ПД „ББ“ д.о.о. Наиме, бранилац наводи да у чињеничном опису кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим нису садржани објективни елементи бића кривичног дела недозвољена производња из члана 234. став 1. КЗ, јер се у чињеничном опису нигде не наводи, нити образлаже, како је дошло до неовлашћене производње, што је законом предвиђено као

радња извршења овог кривичног дела и представља објективни елемент бића кривичног дела из члана 234. став 1. КЗ, већ напротив, из побијане пресуде произилази да сама радња није законом забрањена, а да је утврђено да се иста обавља у објекту који је у том периоду неспорно имао регистрацију и овлашћење за обављање делатности.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Кривично дело недозвољена производња из члана 234. став 1. КЗ чини онај ко неовлашћено производи или прерађује робу за чију је производњу или прерађивање потребно одобрење надлежног органа. Ово кривично дело је бланкетног карактера и радња извршења овог кривичног дела састоји се у производњи или прерађивању робе без одобрења надлежног органа.

Из чињеничног описа кривичног дела за које је окривљени првостепеном пресудом оглашен кривим произилази да је окривљени извршио кривично дело недозвољена производња из члана 234. став 1. КЗ на тај начин што је „... у периоду од 16.01.2017. године па до 31.10.2017. године...немајући одобрење надлежног органа, неовлашћено населио, одгајао и ставио у промет укупно 259.290 једнодневних пилића у ПД „ББ“ д.о.о. у ..., Град Ваљево, на тај начин што је окривљени, као одговорно лице - директор „ББ“ д.о.о, у наведеном временском периоду организовао насељавање и одгајање и ставио у промет предметне пилиће, иако привредно друштво – фарма није била уписана у регистар Регистрованих објеката Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде – Управе за ветерину, нити је објекте односно предметну фарму регистровао у Регистру регистрованих објеката који се води у Управи за ветерину, при чему окривљени ни предметни објекат у ... такође није регистровао у АПР Србије за обављање делатности као радну јединицу у склопу ПД „ББ“ д.о.о, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење“.

По оцени овог суда, чињенични опис радње извршења дат у изреци првостепене пресуде садржи све чињенице и околности које представљају законска обележја кривичног дела недозвољена производња из члана 234. став 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом и то како објективна обележја која се тичу радње извршења, а која у конкретном случају се огледа у чињеници да је окривљени без одобрења надлежног органа за делатност коју је обављао-насељавао, одгајао и ставио у промет 259.290 једнодневних пића, тако и субјективна обележја кривичног дела-урачунљивост и умишљај окривљеног управљен на извршење кривичног дела, о чему је другостепени суд, одлучујући по жалби изјављеној на првостепену пресуду, на страни 3 пасус 9 и страни 4 пасус 1 дао јасне и довољне разлоге које у свему прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да се у радњама окривљеног описаних у изреци првостепене пресуде стичу сва законска обележја кривичног дела недозвољена производња из члана 234. став 1. Кривичног законика, због чега су супротни наводи браниоца којима указује на учињену повреду кривичног законика из члана 439. тачка 1) ЗКП оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**